

MOTIE VAN AANBEVELING

tot besluit van het op 6 juni 1996 gehouden debat over de beleidsbrief Drugnota

Het Vlaams Parlement,

– gehoord het antwoord van de minister op de bemerkingen geformuleerd bij de bespreking van de beleidsbrief Drugnota in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin ;

– overwegende dat

1° drugverslaving niet enkel de persoon van de verslaafde zelf raakt, maar ook een directe weerslag op zijn gezin, zijn omgeving en uiteindelijk op de ganse maatschappij heeft ;

2° er een stijgend experimenteel druggebruik bij een grote groep jonge mensen is ;

3° actueel vaak voorkomende situaties als eenzaamheid, sociale uitsluiting, armoede, werkloosheid, uitzichtloosheid, schoolse mislukkingen enzovoort, mogelijke voedingsbodems zijn voor drugs ;

4° ontwenning de finale doelstelling van iedere behandeling is, waarbij echter voor een groeiend aantal verslaafden deze doelstelling op korte of middellange termijn niet haalbaar is. Voor hen is het nodig dat de schade, zowel voor hen zelf als voor hun directe omgeving zo beperkt mogelijk wordt gehouden. Dit vereist ook een beleid van niet-uitsluiting. Het uitsluiten omwille van hun verslaving is sociaal onaanvaardbaar ;

5° de bevoegdheden van de federale overheid en de gemeenschappen elkaar raken inzake de drugproblematiek ;

Zie :

214 (1995-1996)

– Nr. 1 : Beleidsbrief

– Nr. 2 : Verslag

– Nr. 3 : Motie van aanbeveling

Handelingen van 19 juni 1996

– is van oordeel dat

1° druggebruik risico's inhoudt voor de volksgezondheid. Daarom is een gecoördineerd en geïntegreerd beleid een absolute noodzaak, alsook een inclusief beleid waarbij alle beleidsinstanties hun beleid op elkaar afstemmen. Dit beleid veronderstelt een aanpak die preventief is naar jongeren, curatief naar de gebruiker door opvang en begeleiding naar reïntegratie en repressief naar de drugcrimineel ;

2° een doeltreffende preventie moet geloofwaardig zijn. Een effectief preventiebeleid houdt rekening met de heersende cultuur, waarden en normen bij jongeren. Het moedigt bij de jongeren een positieve levensstijl aan, waarbij deugdendoen plezier maken, assertief opkomen voor de eigen mening, gevoelens leren uiten enzovoort, belangrijke doelstellingen zijn. Voor ouders, leerkrachten, sport- en jeugdleiders enzovoort, moeten bestaande preventieprogramma's verder geïmplementeerd en zo nodig ontwikkeld worden opdat zij jongeren keuzes leren maken, hen leren omgaan met risico's, waardoor de jongeren deze op een rustige en positieve manier kunnen hanteren. Hiermee moet vanaf jonge leeftijd gestart kunnen worden, en de jongeren zelf moeten hierbij betrokken worden ;

3° voldoende programma's en uitgebouwde opvang de drugverslaafden moeten helpen en begeleiden bij hun ontwenning en hun sociale integratie. Voor een stijgend aantal drugverslaafden is deze doelstelling op korte of middellange termijn niet haalbaar. Voor hen dienen programma's met lage drempel ontwikkeld te worden die de schade voor hen zelf en hun omgeving beperken en die het mogelijk maken hen ondanks hun verslaving integratiekansen te bieden in de samenleving. De samenwerking tussen het gerecht en de opvang en zorg moet geoptimaliseerd worden. Hulpverlening moet ook aandacht schenken aan de gezinnen die met drugverslaving geconfronteerd worden. Dit mag niet leiden tot culpabiliseren van de gebruiker of van de gezinnen die ermee te maken hebben ;

4° de federale en gemeenschapsinitiatieven elkaar moeten aanvullen en versterken.

– vraagt aan de Vlaamse regering

1° op een gecoördineerde en geïntegreerde wijze voldoende financiële middelen ter beschikking te stellen om daadwerkelijk het drugmisbruik te kunnen aanpakken via preventie en hulpverlening gericht naar de potentiële druggebruiker en zijn omgeving ; ook ouders en jongeren hebben hierin een plaats ;

2° voor deze middenstroom in een structureel wettelijk kader te voorzien zodat de actoren op het terrein dit kunnen inpassen in een lange-termijnstrategie waardoor zo optimaal mogelijk gebruik kan worden gemaakt van opgebouwde deskundigheid ;

3° binnen de Vlaamse Gemeenschap de coördinatie te verzekeren tussen de verschillende betrokken beleidsdomeinen samen met de lokale besturen en de OCMW's en de verenigingen die op het vlak van drugpreventie actief zijn ;

4° het overleg met de federale overheid binnen de interministeriële conferentie Drugbeleid te activeren, teneinde de beleidsinitiatieven op beide bevoegdheidsniveaus op elkaar af te stemmen ;

5° hem jaarlijks te informeren over het druggebruik in Vlaanderen, over het verloop van de preventie-initiatieven en over de resultaten van de beleidscoördinerende opdracht, en hem de jaarlijkse evaluatie van de zeven acties van het Vlaams actieprogramma inzake drugproblematiek voor te leggen.

AANGENOMEN DOOR HET VLAAMS PARLEMENT,

Brussel, 19 juni 1996.